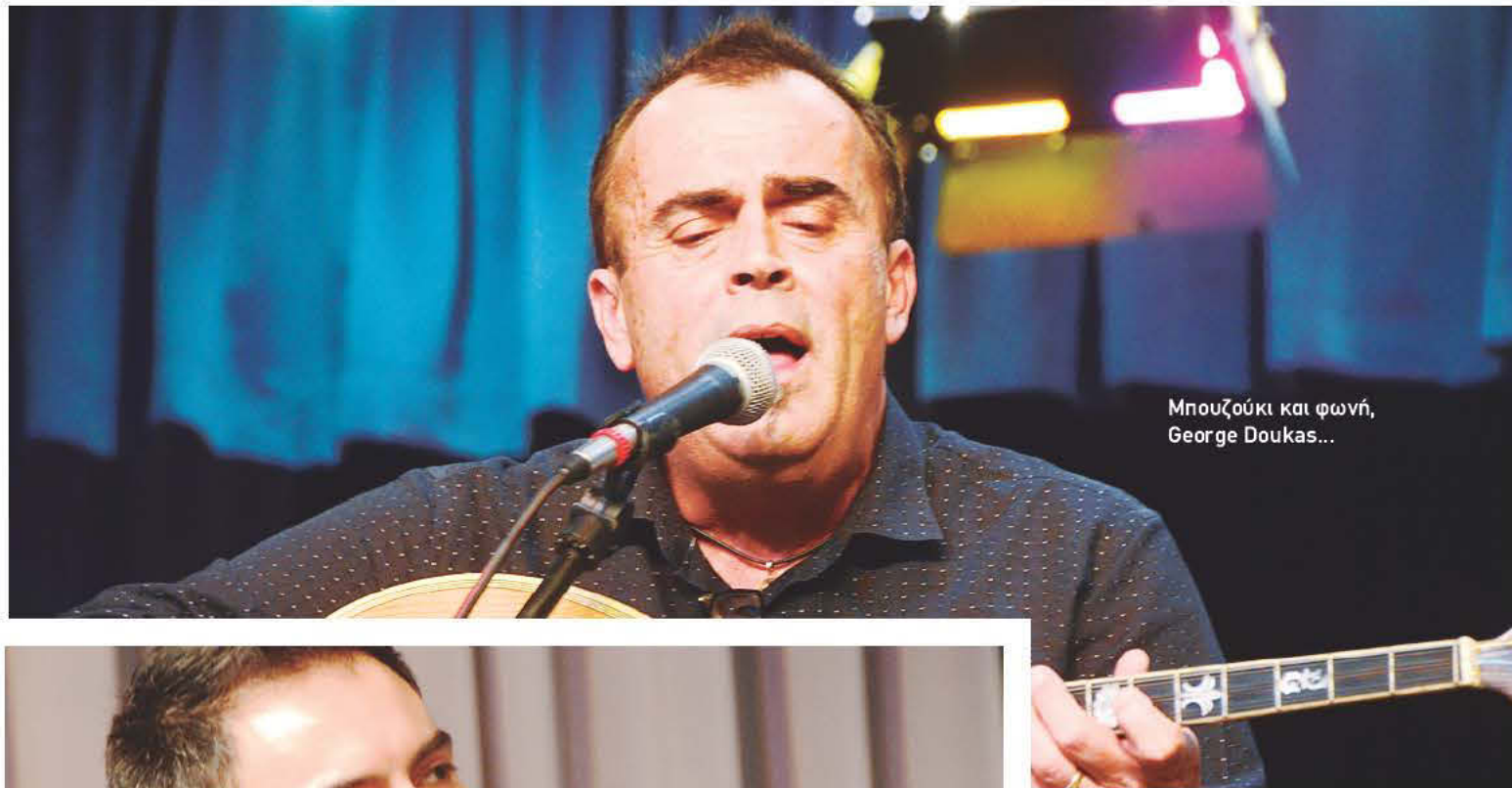

ΑΛΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΕΣ

Μπουζούκι και φωνή,
George Doukas...Ο ελληνικής καταγωγής
σολίστ, Dimitri Calligeros

τιό. Άραγε θα αρέσουν και μετά από 200 χρόνια; Από την άλλη μεριά, φέρτε στο νου σας τα έργα του Μότσαρτ. Τα συνέθεσε τον 18ο αιώνα κι όμως συνεχίζουν να μας συγκινούν.

Έχετε ερμηνεύσει έργα Ελλήνων συνθετών της σοβαρής μουσικής, είτε πρόκειται για τους μεγάλους συνθέτες της Εθνικής Μουσικής Σχολής του 19ου αιώνα, όπως π.χ. ο Μανώλης Καλομοίρης, είτε για μεταγενέστερους, όπως π.χ. οι σημαντικοί και εκτός των εθνικών συνόρων Έλληνες συνθέτες της αβάντι-γκαρνι, Νίκος Σκαλκώτας και Γιάννης Χρήστου;

Οφείλω να ομολογήσω ότι δεν έχω έρθει σε επαφή με αυτό το κομμάτι της ελληνικής μουσικής παράδοσης. Γνωρίζω βέβαια το πρώιμο έργο του Νίκου Σκαλκώτα, τους 36 ελληνικούς χορούς, αλλά λυπάμαι που το λέω, δεν είχα την ευκαιρία μέχρι σήμερα να γνωρίσω τους Έλληνες συνθέτες της κλασικής μουσικής και κυρίως αυτούς που βρίσκονται εν ζωή.

Κατά τη διάρκεια της καριέρας σας έχετε ενορχηστρώσει έργα συνθετών της κλασικής μουσικής διατρέχοντας το χρόνο από τον 16ο αιώνα ως τις μέρες μας, αλλά και σημαντικά έργα δημοφιλούς μουσικής με μεγαλύτερη απήχηση στο ευρύτερο κοινό. Θεωρείτε ότι πρόκειται για δύο διαφορετικούς κόσμους, πάντα από τη σκοπιά του δι-

ευθυνητή ορχήστρας, ή η μουσική είναι μία; Μεγάλωσα μέσα στον κόσμο της δημοφιλούς μουσικής. Έπαιξα ροκ, τα πρώτα όργανα που έμαθα ήταν η κιθάρα και το πιάνο. Τελειώνοντας το λύκειο ήρθα σε επαφή με την κλασική μουσική και σπούδασα τσέλο στο Κονσερβατόριο. Όπως ξέρετε, διευθύνω κυρίως συμφωνικές ορχήστρες αλλά ταυτοχρόνως έχω ενορχηστρώσει έργα για μπάντες όπως είναι οι Sneaky Sound System, οι Church, ή ο τραγουδιστής της country, John Williamson. Πρόκειται για δύο διαφορετικούς κόσμους, νομίζω, που όμως έχουν κάποιο κοινό σημείο συνάντησης. Πάρτε για παράδειγμα το ένα από τα δύο τραγούδια του Σταύρου Ξαρχάκου που θα ερμηνεύσουμε σήμερα. Το τραγούδι δεν προοριζόταν να αποδοθεί από τα όργανα της συμφωνικής ορχήστρας αλλά σήμερα θα το ακούσουμε σε αυτή τη μορφή και το αποτέλεσμα νομίζω δικαιώνει την παρέμβαση. Βεβαίως ο Τσαϊκόφσκι ή ο Μπετόβεν είναι διαφορετικοί μουσικοί, αλλά η μεταγραφή ενός δημοφιλούς τραγουδιού, η εκτέλεση του, θα έλεγα ότι του προσδίδει μια άλλη διάσταση χάρη στον χρωματικό πλούτο, με τη μουσική έννοια του όρου, των οργάνων της ορχήστρας. Αυτός ο χρωματικός πλούτος, διαφορετικό χρώμα το βιολί, διαφορετικό το τσέλο, το φλάουτο, το τρομπόνι, είναι που διαφοροποιεί την συμφωνική ορχήστρα από την μπάντα, που μάλλον θα τη χαρακτήριζα μονοχρωματική. Θα ήθε-

λα επίσης να προσθέσω εδώ ότι παρόλο που μεγάλωσα σε μια ελληνική οικογένεια δεν είχα κάποια ιδιαίτερη επαφή με την ελληνική μουσική παράδοση μέχρι την εποχή των ολυμπιακών αγώνων του Σίδνεϊ το 2000, όπου κλήθηκα να διευθύνω την Συμφωνική Ορχήστρα του Σίδνεϊ και την ελληνική χορωδία Millennium κατά την εκτέλεση του ολυμπιακού ύμνου στην τελετή έναρξης. Εκεί χάρη στη συνάντησή μου με τον George Doukas γνώρισα βαθύτερα τον κόσμο του ελληνικού τραγουδιού. Ήξερα βέβαια συνθέτες όπως ο Μίκης Θεοδωράκης. Ακολούθησε η επίσκεψή μου στην Ελλάδα το 2004 κι εκεί γνώρισα ακόμη καλύτερα την ελληνική λαϊκή μουσική, συνάντησα ερμηνευτές όπως η Μαρία Φαραντούρη και ο Γιώργος Νταλάρας και πραγματικά, η εξερεύνηση αυτού του θαυμαστού νέου κόσμου με γοήτευσε και με απορρόφησε. Να πω με αυτή την ευκαιρία ότι είναι η πρώτη φορά τα τελευταία 8 χρόνια που διευθύνω έργα Ελλήνων συνθετών.

Είχατε επισκεφτεί την Ελλάδα πριν από το 2004; Ποιοι είναι οι δεσμοί σας με την πατρίδα των γονιών σας;
Λυπάμαι που το λέω,

αλλά είχα πάει στην Ελλάδα μόνο μια φορά, το 1992, με τους γονείς μου. Οι γονείς μου έχουν γεννηθεί στην Αίγυπτο και μετανάστευσαν στην Αυστραλία το 1956. Μιλώ ελληνικά με τη μητέρα μου...

Πως ανακαλύπτει ένα νεαρό παιδί την κλίση του; Η οικογένεια σας ενεθάρρυνε ή υπήρξε διστακτική με τις επιλογές σας; (ελληνικά) Όταν ήμασταν μικροί εγώ και η αδελφή μου, οι γονείς, μας έγραψαν σε μαθήματα μουσικής. Δεν ξέρω γιατί αλλά μας πήγαν... (συνεχίζει στα αγγλικά) Οι ίδιοι δεν γνώριζαν μουσική αλλά όταν ήρθαν στην Αυστραλία ήθελαν να αποκτήσουμε όλα εκείνα τα εφόδια που θα έκαναν τη ζωή μας πιο όμορφη. Ο αδελφός μου έκανε ήδη πιάνο. Είπα ότι θέλω κι εγώ να κάνω μαθήματα. Άρχισα με πιάνο και κιθάρα. Τα αδέρφια μου μετά από μερικά χρόνια σταμάτησαν. Εγώ συνέχισα. Στο γυμνάσιο δεν σταμάτησα να εξασκούμε, να παίζω σε ροκ μπάντα, να συμμετέχω σε συναυλίες. Μετά το λύκειο και τη διάλυση της μπάντας, στην ηλικία των 19 ετών, πήγα στο πανεπιστήμιο αλλά γρήγορα το εγκατέλειψα και γράφτηκα στο Κονσερβατόριο για να σπουδάσω μουσική. Άρχισα με την κιθάρα, το πιάνο και το τσέλο. Ένα από τα μαθήματα ήταν η διεύθυνση ορχήστρας. Ο καθηγητής μου, βλέποντας τις επιδόσεις μου με προέτρεψε να αφοσιωθώ στην διεύθυνση ορχήστρας και να συνεχίσω τις σπουδές μου, σε ακόμη ανώτερο επίπεδο στην Αμερική. Αυτό έκανα.

Σας ευχαριστώ.

